

— Тѣхна милость що за хора сж? — попиталъ Левски Цоцорана.

— Оня, е, тамъ, съ широкитѣ ржкави и голѣмото шкембе, е гръцкио владика въ Кюстендилъ, а другия е нашето попче, що се гърчѣе . . .

— Вашето попче знае ли по гръцки? попиталъ Пѣевъ.

— Ба, оно не знае по СОВОЛИНСКИ да кажува, та каму ли по гръцки да сборуе — казалъ Цоцорана.

— Абе, дяконе, намѣсто да събираме етъ сиромаситѣ грошове за *комитета*, не е ли по-добрѣ да земеме лиритѣ на гръцкио владика: онъ има *двѣ хиляди* турски лири *готова пара*, спечелени отъ гърбо на народа! — казалъ *Псалтъмъ*.

И това ще бжде! — казалъ онѣрпаниятъ попъ.

Левски и Пѣевъ и Псалтътъ се захптили за манастирътъ „Св. Якимъ Осоговски“. Въ Криво-рѣчна Паланка прѣспали и заедно съ Димитръ попъ Любеновъ, учителъ, за „Святи Якимъ Осоговски“ отпжтували. Игуменътъ на манастира, прочутия на врѣмето си *даскалъ Аверки*^{*)}, радосно посрѣщналъ „поклонницитѣ гости“. Бунтовникъ и по рождение и по възпитание, *Аверки* раскрилъ цѣлата си душа прѣдъ комитетскитѣ хора. Въ манастирската гора, подъ петстотинъ годишната бука „народнитѣ приятели“ цѣлъ день по народнитѣ дѣла бесѣдвали. Левски раскрилъ прѣдъ игумена *Аверки* картитѣ на комитетското дѣло, а Пѣевъ съ поетически краски описалъ бжджщата революция. . . .

^{*)} Отецъ *Аверки* е учителствувалъ около 20 години по много градове въ Сѣверна и Южна България. Той е отъ Рилскитѣ просвѣтени калугери. Оставилъ е цѣлъ купъ отъ голѣма стойностъ ржкописи; едни отъ тия ржкописи се намиратъ въ ржцѣтъ на докторъ И. Д. Шишмановъ, професоръ въ Висшето Училище, а други въ попъ Филатей, бивши ученикъ на *Аверки*, сега священникъ въ с. Гърлено.